

svojim gospodarjem, so videli, da je princu vzel klobuk veter. Ta čas, ko je princ pobiral klobuk, je po njem planil slon, vrgel ga z rilcem na tla in mu strl prsi, in jedno oko. Princ je bil seveda takoj mrtev. Prinčevo truplo so nesli v tabor v Gebbo Leggendo, kjer je amharski sultan dovolil, da ga položi v grob poleg njegovega očeta. Mrtveca so zašili v platno, ker niso imeli lesa, da bi mu naredili krsto, predno so ga položili v grob. V grob so položili tudi steklenico, v katero so deli zapisnik o nesreči, da pozneje kak Evropejec, preiskuje grob, vse poizve, ko bi ekspedicija srečno ne prišla k morju. Spremljevalec Lucca je narisal natančno okolico okrog groba, in to risarijo vzel seboj, da bodo pozneje lahko našli grob, če se naris ohrani. Ekspedicija je brez voditelja se vrnila k morju in dne 3. marca srečno prišla v Brano ob Indijskem oceanu.

Novice.

— **Posvečenje monsignora dr. Šterka škofom krškim** vršilo se je najslovesneje minolo nedeljo v stolni cerkvi sv. Justa v Trstu. Svečanosti prisostvali so razni civilni dostojanstveniki, mej temi namestnik vitez Rinaldini, župan dr. Pitteri i. dr. ter mnogo občinstva. Sveti čin posvečevanja izvrševali so prevzv. knez in nadškof goriški dr. Zorn, knezoškof ljubljanski dr. Missia, škof tržaško-koprski dr. Glavina in škof poreško-puljski dr. Flapp. Cela slovesnost je trpela od 9 ure do 11 $\frac{1}{2}$ ure opoludne. Ceremonijelna ta svečanost zanimala je tržačane posebno še za to, ker se enako posvečevanje ni vršilo že sto let v Trstu.

— **Finančnim svétnikom v Ljubljani** je imenovan pri finančnem ministerstvu službujoči finančni tajnik g. Viljem Jenny. Ker je g. Jenny ne zna niti besedice slovenski, je še mlad uradnik in je prosilo za to mesto več prav zmožnih in starejših domačinov, vzbudilo je to imenovanje veliko in opravičeno ogorčenost. Dolžnost slovenskih poslancev je, da zahtevajo glede tega imenovanja natančna pojasnila od vlade.

— **Novi zagrebški nadškof** prevzv. gosp. dr. Juraj Posilović, pride v Zagreb dne 7. julija. Slovesna intronizacija se bode vršila dne 8. julija.

— **Temeljni kamen** domu dr. Ant. Starčevića v Zagrebu položili so najslovesneje dne 26. t. m. Došlo je v Zagreb tem povodom mnogo naroda in hrvaških veljakov. Starčeviću priredile so se najpristrčneje manifestacije.

— **Božji rop.** V noči od 25. na 26. t. m. vlomili so na Suhorji v cerkev tatje in ukradli ciborij s sv. hostijami, iz cerkvene omare so vzeli kelih in čolnič s kadilom. Tatovom so na sledu. Na sumu sta namreč dva 20—25 let sta neznan človeka, katera je bilo prej ta dan videti v vasi.

— **Občni zbor »Dramatičnega društva« v Ljubljani** vršil se je dne 22. t. m. Iz poročila o društvenem delovanju v minoli sezoni posnamemo, da ima društvo 232 članov in sicer 6 častnih, 17 ustanovnikov, 89 vnanjih in 120 ljubljanskih. Predstav priredilo je društvo minolo sezono v deželni gledališču 58 in sicer 30 dram, veselih iger in burk ter 28 oper. Posebno vspevala je opera. Stalno angažovanih je bilo 24 igralnih močij. Vseh stroškov bilo je 26.615 gld. 38 kr. Dohodkov bilo ji nekoliko več. V odbor so se volili gg.: dr. vitez Bleiweis, prof. M. Hubad, dr. Fr. Tekavčič in Ivan Bele. V pregledovalni odsek sta bila izvoljena gg. M. Zamida in dr. Iv. Jan.

— **Občni zbor »Glasbene Matice«** bode po §. 8 spremenjenih pravil dne 11. julija ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih.

— **Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico.** Občni zbor te družbe, ki se je vršil v nedeljo dne

17. t. m., bil je izredno dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 200 veljakov, posestnikov in rodoljubov iz okolice in Trsta. Govor dež in drž. poslanca g. Iv. Nabergoja je bil navdušeno vsprejet. Ker se je ta odrekel predsedništvu, je bil voljen predsednikom gosp. Ivan Gorjup, posestnik iz Proseka. Bog daj, da bi nova družba bila v blagor in prospeh slovenskega kmeta v tržaški okolici.

— **Pred porotnim sodiščem v Gorici** obsojena sta bila te dni gg.: A. Gabršček urednik „Soče“ na 240 gld. globe in 100 gld. izgube na kavciji in Iv. Kušar, urednik lista „Rinnovamento“, na 100 gld. globe in 60 gld. izgube na kavciji. Tožil ju je neki Travani, o katerem sta imenovana lista pisala, da gre govorica, da je ta s svojimi tovariši namenoma uprizoril znani solkanski napad. Ie da je slovenske solkanske fante mogel pred sodišče tirati, češ, ti so jih napali in poškodovali. — Pomenljivo pri tej razpravi je, da se je obravnava vršila v nenavzočnosti zatoženca Gabrščka, ki je izjavil, da se ne zagovarja pred porotniki, ki ne umejo ne toženih člankov, ne njegovih zagovorov. Sodišče je imenovalo dr. Staniča uradnim zagovornikom njegovim. V ostalem vložila se je proti obsodbi pritožba ničnosti, ki bržkone pri višjih instancah tudi prodere. Rzsodba višjih inštanec o tem slučaju utegne postati važna za porotna sodišča na Primorskem sploh in odločilna za pravice slovenskega jezika pri porotnem sodišču posebej.

— **Dvajsetice in štiraki** pridejo vsled najnovejše naredbe finančnega ministerstva s 1. januarjem 1895. l. popolnoma iz prometa. Isti morejo se pri javnih blagajnicah le še do 31. decembra t. l. zamenjati. Od tedaj naprej blagajnice tega denarja ne bodo več sprejemale.

— **Zveza kranjskih gasilnih društev** ima v nedeljo dne 1. julija t. l. v magistratni dvorani sejo.

— **Domača firma »bratje Kosler« v Ljubljani** odlikovana je bila na mejnarodni konkurenčni razstavi na Dunaji z zlato svetinjo za razstavljena piva.

— **Brzjavna postaja** zvezana s tamošnjim poštnim uradom odprla se je v Planini.

— **Nova sirarnica**, katera se je ustanovila po prizadevanji preč. gosp. Ign. Hladnika na Petkovcu poleg Rovt nad Logatcem, pričela je že delovati. Izdelovalo se bode fino namizno surovo maslo ter limburški sir in to v paketih $\frac{1}{4}$ kg teže, kos po 14 kr. Razpošiljalo se bode to blago od dne 1. avgusta t. l. počenši. Naslov za naročila je: Sirarnica na Petkovcu, p. Rovte, Notranjsko.

— **Na dolenjske železnici progi Ljubljana-Kočevje** vozilo se je meseca maja t. l. 21.862 oseb in se prepeljajo 9.846 ton blaga brez premoga za lastno potrebo. Skupilo se je za ta prevoz 33.272 gld. Od 1. januarja do 31. maja 1894. l. bilo je vseh dohodkov 166.403 gld. Na eno leto pride od kilometra 5.546 gld.

Carnot umorjen.

V nedeljo zvečer je v Lyonu bil umorjen predsednik francoske republike Sadi Carnot. Njegov umor je delo anarhistov, kateri si napenjajo vse sile, da bi prevrnili sedanji družbeni red. Z nenavadno predrznostjo nastopajo ti prekucuhi. Ne boje se niti smrti. Jedva jednega obsodijo in usmrtijo, že se pojavi drugi nič manj predrzen. Anarhisti so organizovani v tajne družbe. Kar take družbe sklenejo, mora izvršiti dotičnik, katere navadno z žrebanjem odbero. Ko bi naloge ne hotel izpolniti, čaka njega smrt. Te tajne družbe so navadno tako organizovane, da se še vsi člani mej seboj dobro ne po-

znajo, da je izdajstvo manj mogoče. Zato se le malokdaj zgodi, da bi kak anarhist kaj natančnejega izpovedal o svojih tovariših. Največkrat vsakdo trdi, da je sam. Umorjeni predsednik je bil nedavno podpisal smrtno sodbo dveh anarhistov. Pred podpisom zadnje sodbe je bil dobil pismo, v katerem se mu je pretilo s smrtjo, ako pismo podpiše; kar se mu je pretilo, to se je v nedeljo zvečer izvršilo.

Umorjeni predsednik je unuk znanega francoskega učenjaka, generala in državnika. Ta njegov ded je bil sin nekega revnega odvetnika, ki je postal inženier in stopil v vojno. Ko se je bila začela vstaja, je bilo zanj rodovitno polje. On je bil jako delaven, preorganizoval je vojno in občno se priznava, da je on največ pripomogel k tedanjim francoskim zmagam. On je tudi delal Napoleonu pot do veljave. Kolikor je bolj prišel do slave, toliko več nasprotnikov je imel. Najeli so se bili morilce, da ga umore, ko se to jim ni posrečilo, so ga hoteli pregnati v Cayenne, jako nezdravi kraj v Ameriki. Ko je Napoleon postal konzul, je poklical Carnota v domovino in mu izročil vojno upravo. Leta 1804. je bil Carnot jedini, ki se je izrekel proti proglašenju cesarstva. Še le 1814. leta je Napoleonu ponudil svoje usluge opozarjajoč ga, da je še čas, skleniti časten mir. Ko se je odpovedal Napoleon, so na Francoskem skrbno pazili na vsak Carnotov korak. Ko se je Napoleon vrnil z Elbe, je imenoval Carnota za grofa, ali ta se ni hotel nikdar posluževati tega imena. Carnot je tedaj pri občni zmešnjavi hitro organizoval francosko vojno ali ni mogel preprečiti francoskega poraza pri Waterlou. Po drugem pregnanju Napoleona je tudi Carnot moral iz domovine. Živel je odslej le na tujem. Pečal se je z znanstvi. On namreč ni bil le dober vojni izvedenec, temveč tudi dober matematik in celo ne slab pesnik. Umrl je v Devinu v Prusiji dne 2. avgusta 1823.

Oče umorjenega predsednika Lazar Hipolit Carnot je bil dolgo let vodja demokratski stranki. Za druge republike je bil učni minister, je mnogo storil za šolstvo. V tretji republiki je pa bil dolgo let starostni predsednik senata.

Umorjeni Sadi Carnot se je rodil dne 11. avgusta 1837. v Limogesu. Izšolal se je za inženerja. Njegovo delovanje se začne l. 1870., ko sta mu Freysinet in Gambeta naročila, da organizuje deželno brambo v treh departementih. Na to je prišel v parlament, kjer se je vedno držal demokratičnih načel. Pod Ferryjem je bil finančni minister in po odstopu Grevyjevem je bil dne 3. decem. 1887. voljen za predsednika republike. Carnot je mnogo pripomogel, da se je hitro zatrla znano boulangistično gibanje v Franciji. Pri narodu si je pridobil občno zaupanje.

Sedaj še nekaj omenimo o njegovem umoru. Predsednik je bil prišel v Lyon k otvorjenju razstave. Bil je slovesno vsprejet. Ko se je peljal od banketa njemu na čast prirejenega v gledališče, je nekdo na ulici držal v roki papir. Carnot je mislil, da mu misli izročiti kako prošnjo. Ukazal je voz ustaviti in poklical tujca k vozu.

Ta je stopil na vozovo desko in sunil v prsi predsednika z bodalom, katero je imel v neki papir zavito. Morilca so takoj prijeli, bilo je to ob polu desetih zvečer. Ranjenega predsednika so odpeljali na policijsko prefekturo, kjer so ga položili na železno postelj. Prišlo je več zdravnikov, ali mu niso mogli pomagati. Malo čez polnoč je bilo, ko je izdihnil dušo svojo. Nadškof lyonski mu je poprej podelil sveto olje.

Morilec je Caserio Santo Giovanni, in je po narodnosti Lah, po svojem stanu pa pek. Rojen je blizu Milana v selu Monte Visconte. Mati mu še živi, oče mu je umrl za pijanostjo. Pri anarhistih je že dve ali tri leta. Jedenkrat je hotel že izdajati neki anarhističen list, pa ni dobil potrebnega denarja. Poprej je morilec, ki je majhne postave, 8 mesecev delal v Cette in mu je v soboto njegov mojster izplačal še 80 frankov, da se je potem peljal v Lyon.

V Cettu je imel morilec zveze z anarhisti, katerih so sedaj že 10 zaprli.

Morilec oporeka, da bi imel kake zaveznike. On pravi, da je čisto sam sklenil predsednika umoriti, svoj načrt sam izvršil, ne da bi bil koga kaj vprašal za svet ali, da bi bil od koga najet. Preiskovalni sodnik pa misli, da je tukaj večja zarota in policija misli, da je že na sledu nekaterim zaveznikom.

Povsod po Francoskem je nastala velika nevolja zaradi tega umora. Morilca je le težko otela policija, da ga niso na mestu pobili. V več mestih so se začeli izgredi proti Italijanom. Seveda so si prilike poslužili razni spri-deni elementi, da so ropali pod krinko patrijotizma. V Lyonu so oropali 40 italijanskih kavarn in prodajalnic. Podobni izgredi so bili tudi v Marsseillu, Grenoblu, Toulonu, tudi je nekaj ubitih. V Parizu je policija in vojaščina vzdržala red. Vojaškega poveljnika Sauriera, ki je bil na dopustu in je znan po svoji odločnosti, je šel poseben vlak iskat in so ga že zjutraj, predno so ljudje vstali, pripeljali v Pariz. Truplo Carnotovo se je prepe-ljalo v Pariz in se v nedeljo položi k večnemu počitku v Panthonu, kjer počivajo veliki Francozi.

— Predsednikom francoske republike je voljen Kazimir Perier.

— Mladi tatovi. Pred dunajskim okrajnem sodiščem se je imel te dni zagovarjati najstarejši Janez Haubenstein, ker je v družbi s tremi še mlajšimi dečki ukradel nekemu čevljarju 22 parov čevljev. Trije njegovi tovariši niso prišli pred sodišče, ker še niso spolnili 10 leta. Haubensteina je sodnik obsodil v jednotedenski zapor in materi priporočil, da naj ga da v kako poboljševalnico.

— Morilca so prijeli. V Regendorfu je dne 6. t. m. naki Lorenc Schiesler smrtno ranil s sekuro svojega očeta, svojo mater, svojo sestro, in njenega otroka. Hudobnež se je potem štirinajst dnij okrog klatil. Ko se je povrnil v Regendorf ga je prijela žandarmarija.

— Kolera v Rusiji. Od 10. do 16. dne t. m. je v varšavski gubeniji za kolero zbolelo 38 in umrlo 19 oseb, v radomski guberniji je pa zbolelo 17 in 4 umrli. V Plocku je od 3. do 9. junija zbolelo 79 in umrlo 50 ljudij, v Krelcah je pa od 17. do 19. junija zbolelo za to belezniijo 14 oseb, 9 pa umrlo.